

Realisme democràtic

Ara més que en cap ocasió s'ha posat de manifest la necessitat que tenen les democràcies d'actuar amb un realisme pràctic i operant si és que volen fer front a l'ofensiva política que els hi dirigeixen els estats, diguent-me totalitaris.

Les democràcies són governades en la major part per homes intel·ligents que per el sol fet de ser-ho es veuen adornats de les més precioses virtuts que tenim els representants més autoritzats de la raça dels primats indo-aris.

El polític és un ésser que es va construint a base de l'experiència que ens forneix diàriament el xoc amb la realitat.

Però les democràcies gaudien d'uns representants tan humans i tan caritatius que sempre creuen avantposar la noblesa clàssica a l'interès egoista.

Els nostres caps perdonen amb un gest altívols el greu repugnant i la calumnia vil perquè és delicat i intel·ligent i caritatiu perdonar i oblidar.

En front d'aquesta actitud serena i humana s'hi arrastren els servidors d'un totalitarisme egoista i reaccionari.

El germanisme amb el seu goticisme bàrbar que arrastra el seu pecat original de l'enveja de les costes dorades i blavosenques de la mediterrània i plenes de formosor bruna i d'invencions a la vida poètica.

El romanisme grotesc i mussolinista que emprant de les lectures del redentari Maquiavel l'astúcia i la vigor llatines vol retornar a l'ital·liana nacionalista, pastada amb fang i sang d'individualistes florentins, Lombards i venecians, l'egoisme dels romans libidinosos de l'Imperi d'August.

Els homes que produeix la democràcia, aferrats a la major part de les vegades en el clasicisme Hel·lènic els hi agrada mantenir l'esperit de la sal àtica i comportar-se amb un sotmetiment voluntari al goli de sentir-se hom representatiu de la millor de les solucions humanes per governar els pobles.

El despreci de l'enemic si ve es una cosa elegant no es una cosa real.

Per tant s'imposa un realisme en les democràcies que s'atngui a la justa apreciació de la valor de les parts que ens disputen la nostra hegemonia en la direcció de la política.

Estem massa impregnats del caritatisme cristià i es menester que ingerim una forta dosis de l'egoisme germànic perquè la nostra intel·ligència s'acostumi a sorpreses i a tractar els problemes amb el realisme pràctic que empen els nostres enemics per planejar les seves males accions i les seves inhumanes batalles.

Per un seguidor assidu, interessat angulosament en la política exterior que segueixen les grans democràcies europees i americanes, desvetllat el seu sentiment realista d'una manera extraordinària perquè es sent sangrat per l'experiència que es fa amb la seva pròpia carn, la il·lusió diària que es despen del tractament que donen els homes democràtics als afers internacionals, es un motiu continuat de constatació de la manca de realisme que estan donant a conèixer aquests homes.

Des de aquest reconet de món, no podem nosaltres cridar l'atenció a les grans figures internacionals de la democràcia, però si podem pervindre als nostres homes.

La política exterior tan o més interessant que l'interior cal que sigui tractada amb realisme, puix que si em volem descloure a la política europea i mundial caldrà que avantposem el realisme a les dolçors de l'idealisme utòpic i ferestec, meridional i esteri.

El punt principal de la política francesa és Espanya Itàlia voldria quedar-se a les Balears

A PARIS ES SEQUEIX PARLANT DE CRISI MINISTERIAL

Paris. — Es segueix parlant de crisi ministerial i també de divisió al ministeri. El ministre de Finances, Bonnet, és partidari, segons les informacions dels passadissos, de la política de Chamberlain, mentre els ministres Sarraut, Delbos i altres, són adversaris de la nova política del primer ministre anglès. Les dretes insisteixen en la necessitat, segons elles, de sincronitzar la política francesa a la de l'actual gabinet de Londres, és a dir, posar-se d'acord amb Roma i Berlín; però no saben en realitat quina formació ministerial ha de substituir la de Chautemps. De totes maneres, la crisi no podrà produir-se abans de la discussió sobre política estrangera, cosa que començarà demà, i on les dretes i els moderats no podran presentar cap solució pràctica.

Tots estan conformes en el fet que el punt principal per a França és Espanya, és dir, el problema de la Mediterrània. Com diu, amb molta raó "L'Oeuvre" en contestar Flandin, no es tracta d'ideologies, sinó de la Mediterrània, interès vital de França. Per al dretista "Figaro", l'interès de França és que no hi hagi a Espanya cap influència estrangera, russa, alemanya o italiana, i que Espanya sigui espanyola.

L'IMPORTANT PER A FRANÇA NO SON ELS VOLUNTARIS, SINO EL MATERIAL

Paris. — "Le Journal" opina que l'acord de Chamberlain i Mussolini pot acabar amb la guerra d'Espanya. L'acord sobre la retirada dels anomenats voluntaris, diu el periòdic, atorgarà la bel·ligerència a Franco, "servida en safata", i li permetrà bloquejar les costes espanyoles amb la qual cosa obligarà els republicans a posar-se d'acord amb Franco, "entre germans", i col·laborar tots plegats en lloc de lluitar. Però Franco no pot fer el bloqueig i la guerra només que amb l'ajut d'Alemanya i Itàlia. A quin costat està Espanya, doncs, sense la influència estrangera?

"Le Journal", que és un periòdic enemic declarat de la República espanyola, reconeix que "els republicans han millorat les seves posicions", i que després de Terol "han tornat a la defensiva, en la qual, per altra banda, fan un bon paper". Per a Franco, segons "Le Journal", la qüestió del material és més important que els voluntaris. Precisament, per això Mussolini accepta la retirada dels voluntaris.

"Le Peuple", "L'Oeuvre", "L'Ordre" i "L'Humanité", destaquen que la retirada dels anomenats voluntaris, que s'ha promès a Londres coincideix amb la tramesa de gran quantitat de material, la qual cosa ha permès els facciosos l'eforç ofensiu contra Terol. A "L'Humanité", Peri, diu que París i Londres estan d'acord sobre la retirada dels voluntaris, però París ha de preocupar-se també que es retiri també el material, amb garanties que no se'n trametrà més.

"L'Ordre" reproduïx un comentari d'un butlletí d'informació, on s'afirma que Itàlia no pot oposar-se a la retirada de 10.000 o 20.000 soldats, quan a Londres no es parla de la prohibició de la tramesa de material als facciosos.

LA POSICIO DE FRANÇA RESPECTE D'ALTRES PAISOS

Paris. — Referent a Espanya, qüestió important per a França, la majoria de la Cambra està en el seu fons d'acord, perquè ningú no creu ja en el triomf decisiu de Franco, ni amb la independència d'aquest enfront de Berlín i Roma.

Quant a la política de Chamber-

lain, s'ha de dir que el canvi que s'ha produït al Foreign Office no té gran importància per a Espanya. Eden no ha estat mai defensor dels republicans espanyols. El seu conflicte és amb Itàlia. Quant a Espanya, tant Chamberlain com Eden són partidaris d'arribar a una solució de compromís on Anglaterra pugui tenir una influència, influència que Anglaterra està disposada a dividir en aparceria. Resta un altre punt principal per a França: les seves relacions amb Itàlia i Alemanya. Tampoc en aquest punt no hi ha qüestió ideològica: el 1927, quan a França no hi havia Front Popular, la situació respecte Itàlia, va arribar a l'extrem de tivantor. Tot el món reconeix que el pacte de Laval amb Mussolini no ha donat resultats pràctics, i que pot arribar-se a un acord sobre la base de la realia mediterrània.

La premsa dretista recomana a Mussolini que sigui moderat en les seves pretensions. Moderat? J'en què? L'imperi no pot conèixer moderació. A més a més, tota la premsa francesa destaca que Mussolini no solament demana a Chamberlain el control del canal de Suez, sinó que també vol continuar a les Balears, i això França, no ho pot permetre.

Respecte Alemanya, Flandin, malgrat l'aprovació que l'Aliança ha donat a les seves manifestacions s'ha quedat sol. França no vol negociar cap acord que no deixi lliure la independència de Txecoslovàquia i no garanteixi les comunicacions mediterrànies franceses. Respecte Rússia, fins Hervé, a "La Victoire", diu que abandonar el pacte franco-rus seria un crim; Bure, a "L'Ordre", recorda que sense Rússia, Alemanya i Itàlia ja haurien atacat, i "L'Oeuvre", sense pronunciar-se en contra del principi d'un acord entre Anglaterra i França per un costat, i Alemanya i Itàlia per l'altre, diu que aquest acord és possible a condició que Rússia entri dins del sistema. El pacte dels quatre i dels cinc serà el tema principal, o millor dit general, de la discussió de la Cambra. El senyor Flandin defensarà el punt de vista del pacte dels quatre. Però des de les esquerres fins al centre, l'oposició a la política filofeixista de Flandin serà molt viva. La veritat és que França no pot abandonar els punts principals de la seva política internacional i de la seva defensa nacional. A la Cambra, el Front Popular roman unit en aquesta punts. Durant la tarda d'avui, Chamtempes rebrà les delegacions de les esquer-

Com més llarga sigui la guerra, les perspectives dels republicans seran més brillants

res. El grup parlamentari radical-socialista s'ha reunit aquest matí.

EL SENAT FRANCES

A Paris, amb el més gran secret, 105 senadors discutiren dins de les Comissions prop dels problemes de la defensa nacional i de l'augment dels armaments. S'estudia tanmateix la creació d'una caixa autònoma amb els primers 15.000 milions posats a la disposició de la defensa nacional.

AUGMENTA L'OPOSICIO

A Londres la sessió de la Cambra ha demostrat que l'oposició, en lloc de calmar-se, augmenta. El manifest del partit laborista és una acusació que ha produït gran impressió a tot el país i anuncia una lluita que poques vegades ha conegut Anglaterra. Als cereles oficiosos no s'amaga la preocupació i sembla que la reunió d'ahir del Gabinet no ha estat molt alegre.

NEGOCIACIONS DIFICILS

Chamberlain vol portar a correu les negociacions amb Mussolini, que començaran la pròxima setmana, però sembla que han sorgit dificultats. Ja la premsa parla de pretensions de Mussolini tan fora de mesura que l'opinió anglesa no les acceptarà mai.

LA LLUITA EDEN - CHAMBERLAIN NO HA FET MES QUE COMENÇAR

La lluita Eden-Chamberlain — és dir la lluita entre el clan dels lords germanòfils dels salons de London-derri, on la senyora Simpson va ésser presentada al que aleshores era príncep de Gales i on la vidua d'Austin Chamberlain fa d'agent polític de Mussolini, i l'opinió anglesa — comença i les seves conseqüències poden ésser molt importants per a la política anglesa.

LA CAMBRA DELS LORDS. EXPECTACIO DAVANT L'ANUNCIA DISCURS D'EDEN

A la Cambra dels lords, Addison, provocarà avui un debat sobre la dimissió d'Eden. Li contestarà, en nom del Govern, lord Halifax. Eden parlarà demà a la seva circumscripció de Leamington. L'oposició parlamentària afirma que Eden farà algunes revelacions sensacionals. L'oposició demana que aquest discurs sigui radiat.

Ahir a penes hi hagué activitat al front de Llevant

L'enemic ocupà abans d'ahir el vèrtex Galiana

La nostra aviació ha localitzat i metrallat a Concud una important expedició d'homes i material

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra.

EXERCIT DE TERRA:

Llevant. — L'enemic ocupà a darrera hora d'ahir el vèrtex de Galiana.

Avui gairebé no hi ha hagut activitat.

L'artilleria del V.è Cos ha batut

amb eficàcia tropes enemigues que sortien de Terol en direcció al Nord

A les quatre de la tarda la nostra aviació localitzà a Concud una concentració de 1.500 homes, que fou intensament metrallada, així com molts vehicles que circulaven amb tropes i material per la carretera de Terol a Saragossa.

Altres exercits. — Sense novetat.

Els periodistes no podran presenciar les maniobres navals dels E.U.

Washington. — S'anuncià oficialment que els periodistes no podran presenciar les grans maniobres navals del Pacífic que han de tenir lloc del dia 14 de març fins el 29 d'abril pròxims. En aquestes ma-

niobres hi prendran part 150 vaixells de guerra i 50.000 homes.

Es la primera vegada que es dicta una prohibició d'aquesta índole per als periodistes.

Després de Terol

Finalment els facciosos han pogut aconseguir llur propòsit d'ocupar novament Terol. A costa, però, de quins sacrificis? Els seus amos els no havien imposat i calia que, tos com fos, poguessin dir que Terol era d'ells. Era una qüestió d'amor propi. El pitjor conseller d'un país que fa la guerra. La presa de Terol per les tropes de la República fou tan brillant que àdhuc els propis feixistes alemanys hagueren de reconèixer que havia estat un cop de mà mestre. El seu elogi era la pitjor censura per als militars traïdors i era una bufetada directament aplicada a les seves galtes.

Prou intentaren ells immediatament recobrar-lo abocant-hi tots els mitjans que tenien preparats per a llançar-se en massa contra Madrid per Guadalajara — una altra derrota que no podran païr mai —; però aquesta reacció, que ja estava prevista pel comandament republicà, constituï per als facciosos un desastre més gros que la pèrdua de Terol en si mateixa. Els seus efectius s'estavellaren contra les defenses republicanes; en sortiren delmats, i els devessall de municions i material els obligà a demanar novament reforços als seus mantenedors, que d'aquesta manera els van fer més cada dia els seus esclaus. I els reforços vingueren i per un moment els seus elements de combat han esdevingut superiors als nostres — el nivell no es farà esperar, ha dit el Govern amb la sinceritat a què ens té acostumats — i aconseguïen, després de dos mesos d'esforços esgotadors, el que l'exèrcit de la República aconseguí en vuit dies d'acció afortunada i brillant.

El que no han aconseguit els facciosos és anular la desfeta de les seves primeres contraofensives.

El desgat que els causarem en homes i material els costarà reposar-lo, i l'assenyada tàctica seguida pel nostre Exèrcit no els ha permès d'obtenir de nosaltres la contrapartida. Després d'aquesta batalla, els facciosos es troben que el resultat no guarda proporció amb els esforços realitzats. Els cal viure en un ritme de victòria constant i difícilment assimilen les derrotes. La creixent potència de l'Exèrcit de la República els estronca sovint aquest ritme, i els neguiteja i desespera perquè no els permet fer durar per més temps l'engany de la feblesa del seu adversari, base dament la qual se sustenta la moral de la seva reraguarda, mancada de veritables ideals, forçosament desil·lusionada i descontenta de la invasió estrangera, follament consentida i aplaudida amb l'esperança d'una victòria total i curt termini.

Però el temps passa, i la victòria que esperen, malgrat els esforços dels seus aliats, no es produeix. La pèrdua de Terol i el que els ha costat tornar a posseir-lo, els ha donat la mesura del que és i del que serà el nostre Exèrcit quan arribi a la seva plenitud, pel camí de la qual marxa amb pas segur. No han pogut derrotar-lo mentre no era més que una improvisació nascuda d'un poble que vol ésser lliure. No el venceran avui, bregat com està amb les vicissituds de la guerra, millor armat i compta amb quadres de comandament forjats en el camp de batalla. Dintre de poc l'hauran de tèmper i no podran resistir el seu impuls victoriós. Els darrers observadors internacionals que han vingut a visitar-nos coincideixen que pel camí que segueix l'exèrcit republicà, un cop acabada la guerra, esdevindrà un element de tal capacitat ofensiva, que en el futur caldrà tenir-lo en compte quan es tracti de mantenir l'equilibri europeu.

La "No-Intervenció", és a dir, intervenció a favor dels facciosos, ha dificultat enormement la creació i l'acció del nostre Exèrcit. Això vol dir que de què més hem de refiar-nos és de nosaltres mateixos i que únicament produint més i millor cada vegada i deixant de banda tot

(Passa a la segona pàgina)

Espigolant

A. Rovira i Virgili a "La Humanitat", publica un article que es titula "Hitler", el qual el reproduïm per la seva importància:

"L'enemic número 1 de la democràcia, de la llibertat i de la pau, és avui Hitler. No és Mussolini, que en la llista negra té el número 2. El "Duce" ha esdevingut el "brillant segon" del "Führer". Germania torna a dominar Roma. En cap discurs del dictador italià no ha resonat d'una manera tan clara com en l'últim discurs del dictador alemany la sinistra "voluntat de puixança" de l'imperialisme violent.

Mireu, a la Premsa estrangera, la fotografia de Hitler en un moment del seu discurs de l'Òpera Kroll. L'orador té els braços estesos cap endavant i una mica corbats cap enlaire. En les seves mans torçades, els dits prenen la forma d'urpes. I en la seva fesomia hi ha una feréstega expressió de duresa i crueltat.

Per a representar sota forma humana les forces del mal, no trobaríem un altre model tan realista, com aquesta fotografia, que anomenaríem psicològica si no fos verament zoològica.

Si: el primer enemic del món — de tot el món — que hi ha en el món dels homes — és Hitler. Ben cert que el "Duce" va precedir el "Führer" i que el nazisme és una adaptació germànica del feixisme. Però el deixeble ha superat el mestre, i l'obra de Hitler, feta damunt el poble alemany, és una cosa molt més sòlida i temible que l'obra de Mussolini, feta damunt el poble italià.

Nosaltres no creiem en la puixança militar d'Itàlia. No hi hem cregut mai. Guadalupe va ésser, per a nosaltres, no pas una revelació, ans bé una confirmació d'allò que ja ens pensàvem.

Al contrari, criem en la puixança militar d'Alemanya. Amb els seus 70 milions d'habitants i amb l'aptitud d'aquests a convertir-se en peces d'una enorme màquina de guerra, Alemanya és capaç de posar en perill la independència i l'existència de les nacions llires d'Europa.

Mentres que la força de Mussolini és essencialment personal, individual, la força de Hitler és col·lectiva, nacional. El "Duce" ha creat una aparença. El "Führer" ha creat una realitat. Els feixistes ho són sobretot per la camisa. Els nazis ho són per l'ànima. Mussolini ha atribuït al seu poble qualitats que no té. Hitler ha pogut fonamentar la seva política en les qualitats efectives del poble alemany, o d'una gran part d'aquest.

Obra personal, el feixisme no sobreviuria a Mussolini. Obra col·lectiva, el nazisme continuaria després de Hitler. Al voltant de Hitler hi ha un conjunt d'homes capaços de substituir-lo. Al voltant de Mussolini no es veu cap possible substitut.

No hi hauria avui al món cap perill de guerra general, si no hi ha-

NOTES INFORMATIVES

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Nats

Lluís Vernet Mialet.
Pere Alsina Ximenis.
Agustí Agullar Gil.
Jordi Lozano Díaz.

Defuncions

Josepa Fernández de Molina Yunta, Hospital general, de 76 anys.
Miquel Blasco Tortajada, Hospital general, de 33 anys.
Maria Recasens Oliva, Talavera, núm. 23, de 19 anys.
Isabel Icart Segura, Majorr 35, de 55 anys.
Andreu Torres Gràcia, Hospital general, de 67 anys.
Josepa Salas Claravalls, Florenç Vives, 1, de 69 anys.
Tecla Carreté Pi, Rbla. Pau Iglesias, 31, de 53 anys.
Bonaventura Soles Julivert, C. Nord, 425, de 54 anys.
Josep Rius Lloveras, Hospital general, de 78 anys.
Joacum Giménez Soto, Hospital militar, de 20 anys.
Joan Rizo Santo, López Pelàez, 1, de 41 anys.
Pilar Ràfales Gil, August, 30, de 15 anys.
Josep Maria Cabré Marca, Estanislau Figueiras, 32, de 66 anys.
Anna Maria Vidal Alcoverro, Mercè, 12, de 76 anys.

Matrimonis

Joan Maria Gav Vila amb Leonor Lluís Fernández.

Després de Terol

(Ve de la primera pàgina)

allò que pugui ésser motiu de perturbació en la unitat d'esforç necessari, podem aconseguir ràpidament que l'Exèrcit de la República adquireixi aquella eficàcia que tant desitgem.

RAMON COSTA

gués Hitler, és a dir, si no hi hagués l'Alemanya bastida per ell. Sense l'aliança amb Hitler, Mussolini no podria anar més enllà d'una guerra local, curta i desastrosa per a ell.

L'enemic número 1 és Hitler. En el nazisme hi ha espectacularitat i fatxenderia; però hi ha també una realitat que surt de la terra profunda i de la història llunyana, del cos i de l'ànima de la raça. Hitler aprofita per al mal aquesta realitat. La seva Alemanya és temible perquè és forta i autèntica. Serà ella, i no pas la Itàlia feixista, la que provocarà la coalició activa de les democràcies, coalició que, pactada a temps, hauria triomfat sense guerra i que, si triga gaire, haurà d'ésser pactada enmig del gran soroll d'armes de les mobilitzacions militars.

DELEGACION DE HACIENDA ANUNCIO

La Dirección general del Tesoro, Banca y Ahorro, me comunica por telegrama, que en la "Gaceta de la República de esta fecha, aparecerá publicada una orden del Ministerio de Hacienda y Economía, cuya parte dispositiva se copia a continuación:

1.º Que las Entidades emisoras encomienden necesariamente, a un establecimiento bancario de los que operen en la plaza, o en defecto del mismo, de los que radiquen en la defecto del putra da lad rahtraht plaza más próxima, la función del canje, al público, de las emisiones que deben ser recogidas, a tenor de lo dispuesto en el Decreto de 6 de enero último; cuyas operaciones se llevarán a cabo por cuenta de la Entidad emisora y con arreglo a las normas e instrucciones que dicte la Dirección general del Tesoro, Banca y Ahorro.

2.º Dentro del plazo de cuarenta y ocho horas siguientes, a la publicación de esta disposición en la "Gaceta de la República", las Entidades emisoras comunicarán por telegrama, a la Dirección general del Tesoro, los establecimientos bancarios que han sido elegidos, para realizar las expresadas operaciones de canje. En el mismo telegrama comunicarán asimismo, las clases y valor de los billetes emitidos por ellas, así como el importe de los que hubieren emitido y la cuantía de los que se hallen en circulación.

3.º La Dirección General del Tesoro, por sí o por las autoridades a sus órdenes, designará los inspectores que tengan por conveniente, al efecto de comprobar que las operaciones de recogida, se hacen de conformidad con las instrucciones cursadas a los establecimientos bancarios y que practicarán así mismo, las operaciones de inutilización de los billetes, bonos o vales, que hayan sido recogidos.

4.º La Dirección General del Tesoro, Banca y Ahorro comunicará las instrucciones oportunas, para la mejor realización de lo establecido en el indicado Decreto y en esta disposición.

Lo que se hace público para general conocimiento de los particulares, Empresas o Corporaciones, con el ruego de que den a las citadas disposiciones el debido cumplimiento.

Tarragona, 25 de febrero 1938.
El delegado de Hacienda, Félix Rodrigo.

L. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.
Hores de visita: de 10 a 11 de 4 a 7

AMICS D'ELA UNIO SOVIETICA

Aquesta Associació té anunciada la seva reunió general ordinària, per al dia 5 de març, a les cinc de la tarda a l'Ateneu de Tarragona sota la següent ordre del dia:

- 1.er Informe de la Comissió organitzadora.
- 2.on Estat de comptes.
- 3.er Elecció del Comitè Local.
- 4.rt Precs, preguntes i propostions.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

COMISSIÓ DE RECOLLIDA DE ROBES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

	Pessetes
Suma anterior:	55.666'55
Quarta entrega personal O. Públiques C.N.T. - U.G.T. de la demarcació de Tarragona.	479'
Ajuntament de Bellmunt de Priorat.	512'05
Ajuntament d'Alforja.	1.169'
	57.826'60

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entressol

Tarragona

AJUNTAMENT TARRAGONA

La Conselleria de Finances de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, ha imposat una multa de cinquanta pessetes al "ar Peninsular" per incompliment del disposat en l'Ordenança aprovada per la Corporació municipal per a l'exacció de l'arbitri, sobre Café i Bar, per haver-se comprovat que dit establiment no entrega el corresponent tiquet.

De tot arreu

EL RING DEL FRONT RESULTA AMPLE A UZCUDUM

Front de l'Est. — Per uns evadits arribats avui al matí, se sap que Uzcudum, que es troba al sector de Sabiñanigo en qualitat de tinent d'artilleria dels facciosos, pogué haver ascendit gràcies a les múltiples recomanacions de que gaudeix, però per ésser home que es deixa impressionar extraordinàriament per les canonades, no ho ha aconseguit.

A tal efecte, relaten una anècdota segons la qual, la primera vegada que sentí el foc de les bateries automàtiques del grup que formava part, fugí furiosament, davant l'estranyesa primer i la rialla després, dels seus companys.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Reconstrucció. — Reparació. — Abonaments
Durruti (Unió), 17, entressol.
Telèfon 1882

LA CATASTROFE DE SEGNÍ HA CAUSAT 500 MORTS I 1.500 FERITS

El diari feixista italià "Libera Stampa", de Lugano, publica el següent solt:

"El Govern italià ha tingut molt de compte en amagar la veritat de la catàstrofe de Segni. La quantitat de morts en el moment de la catàstrofe, fou de 500 i 1.500 els ferits. Les bombes que es fabricaven en aquests establiments s'empraven, segons pròpia confessió del règim, per a bombardejar Barcelona i el litoral de Catalunya. És clar que aquest règim no plorava les seves pròpies víctimes, ja que no deixen que el poble sapiga la veritat de l'ocorregut, ni que els familiars de les víctimes puguin manifestar la seva dolor per tan gran desgràcia.

Tota persona que fa comentaris de la veritat dels fets, en públic, és víctima del fuet i de la presó feixistes.

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'Abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

"DES DEL PUNT DE VISTA ESTRATÈGIC, L'EXIT DELS FACCIOSOS NO TE CAP SIGNIFICACIÓ"

París. — L'Agència Espanya comunica de Londres que el "Manchester Guardian" ha publicat un article a propòsit de Terol: "Els facciosos han reconquistat Terol 61 dies després d'haver-lo perdut. Tot el que han reconquistat són les runes d'una ciutat, i part del seu prestigi perdut. Des del punt de vista estratègic l'exit dels facciosos no té cap significació. Les grans baixes no compensen la poca importància que segons els tècnics alemanys i anglesos té Terol. Quan més llarga sigui la guerra, les perspectives dels republicans seran més brillants. Si Franco no rep altres ajuts de l'exterior, l'exèrcit de la República augmentarà la seva potència mentre que el de Franco disminuirà la seva".

MANUEL PEDROL

Olls purs d'oliva

TARRAGONA

SEMBLA QUE NIEMOLLER SERA ALLIBERAT

Berlin. — Amb referència al procés Niemoller, circula el rumor que el ministeri públic ha retirat dos punts de la acusació: el delictes de traïció i el de complot monàrquic o polític.

Generalment es creu que el Tribunal dictarà contra Niemoller una pena de presó inferior al temps que porta detingut, i que per consegüent, el pastor serà posat en llibertat immediatament després del veredict del Tribunal.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

GRAN FESTIVAL organitzat pels minyons de la lleva del 1940, a profit de l'Ambulància de la CREU ROJA de la nostra ciutat

DIUMENGE, DIA 27 DE FEBRER

A dos quarts d'onze del matí, al Camp de l'Avinguda de Catalunya

Gran partit de futbol

entre el

Casal d'Esports

i una selecció de minyons de La lleva del 1940

Tirarà el kikof una distingida damisella de la localitat.

A les cinc de la tarda, al Teatre Principal

Gran Ball

per l'acreditada orquestra local

Liberty

Sugrañes, impresor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

DISSABTE, 26

DIUMENGE, 27

TARDES I NITS

UN MONUMENTAL PROGRAMA

El noticiari d'actualitat:

Laya Films núm. 41

Helen Hayes i Robert Montgomery amb el film "Metro", comèdia dramàtica:

Vanessa

La pel·lícula de dibuixos en colors de "Walt Disney":

Deportes de Invierno

La superproducció nacional, interpretada per Félix de Pomes, Julio Peña i Pastora Peña:

Las 5 advertencias de Satanás

Una pel·lícula espanyola amb un ambient nou.

Una comèdia fina i humorística